

gøre opmærksom paa, at disse Millioner kan man ikke disponere over til Fordel for Toldloven, foreligger Sagen i Djebliffet dog maatte paa en saadan Maade, at det noget undskylder, at ærede Medlemmer faa den Forestilling, at der dog er forskellige Millioner, som uden videre kunne anvendes til at slaa af paa Toldreformen. Jeg tror, at dersom denne Sag alene forelaa for Rigsdagen, vilde man dog efterhaanden komme til Erkendelse af, at der ikke ret vel kan være Tale om paa Toldomraadet at slaa ret mange Millioner af, og at naar Sagen skal gennemføres i og for sig, maa man stærkt begrænse den Nedgang i Indtægten, som vil blive en Følge af Toldreformen, og jeg tror, at man i saa Fald maatte vilde have været noget nærmere ved at finde hinanden og naa til et Resultat, end naar man staar med disse Millioner i Horisonten, som man mener kunne bruges baade til det ene og det andet. Flertallet har ment, at man paa Toldomraadet nok kunde gaa til et Forslag, som vilde medføre en Nedgang i Toldindtægterne af omtrent 1 Million Kr., fordi man kan gøre Regning paa, at der dog i en ret rimelig Fremtid atter vil finde en Fremvækst Sted i Toldindtægterne, dels ved det forøgede Forbrug, som selve Nedsættelserne af Toldsatserne kunne fremkalde ud over det paaregnede, dels ved selve Befolkningens Vækst og den forøgede Velstand i Befolkningen. Det har derfor noget overrasket mig at se den højtærede Finansminister ved Forelæggelsen udtale, at Regeringen ikke kunde gaa med til at lade denne Million Kroner i Toldindtægterne forblive udækket, og saa samtidig bebude et Forslag, hvorved 1 Million Kr. af de direkte Skatter forblive udækkede, en Ombytning af en Del af Statens nuværende direkte Skatter med en Formue- og Indkomstskat, hvorved 1 Million Kr. ville forblive udækkede. Er der noget, som er sikkert og vist, er det det, at enhver Million Kroner, som man opgiver af de direkte Skatter, er uigenkaldelig tabt for Statskassen og kommer ikke igen. Jeg vil derfor for mit Vedkommende heller ikke kunne være med til at opgive noget saadant Beløb af de nuværende direkte Skatter. Jeg vil saa meget mindre kunne det, naar jeg ser paa den finansielle Opgørelse, som Mindretallet i Kommissionen gør gældende, og hvorefter det mener, at der er et Misforhold mellem de indirekte og de direkte Statskatter. Det staar for mig klart, at dersom man nu gik til ved en Nedsættelse af de direkte Skatters Beløb at forøge denne Forskel, vilde Konsekvensen inden kortere eller længere Tid blive, at vi vilde staa over for stærke Raab

om, at de indirekte Skatter gav et uforholdsmæssigt stort Beløb, og at man nu ogsaa maatte nedsætte dem ret klækeligt for at bringe en passende Balance til Stede mellem de direkte og indirekte Skatter. Jeg vil derfor være meget betænkelig ved at gaa den af Regeringen anviste Vej. Jeg skal ikke her komme ind paa den Del af den bebudede Skatterreform, som endnu ikke foreligger, men over for en Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) i Dordags, skal jeg dog gøre en enkelt Bemærkning. Jeg er ikke hynderlig uenig med ham i hans Angivelse af, hvorledes en Formue- og Indkomstskat burde bruges, nemlig som en supplerende Skat, som man thuede til i trangere Tider under vanskelige finansielle Forhold, men som man da ogsaa til andre Tider kunde nedsætte og give Befolkningen Lettelser i, og at man overhovedet ad denne Vej kunde mane til større Sparommelighed i Statskasholdningen, naar man saa, at Besparelser ogsaa førte til en Formindstelse af Skatten. Det er jo paa denne Maade, den bruges i England. Men dersom man bruger en Formue- og Indkomstskat til at afløse bestaaende direkte Skatter til Staten, forekommer det mig klart, at man maa forlange, at der gives et bestemt Beløb, og efter min Mening nøjagtig det samme Beløb, som disse opgivne direkte Skatter, og derved vil man være ganske afstaaren fra at bruge den paa den af det ærede Medlem antydede Maade.

Jeg maa ogsaa tilstaa, at jeg er bleven noget overrasket ved det Forslag, som den høje Regering har fremsat med Hensyn til Brændevinsafgift, ikke fordi jo selve Forslaget har været forudset i Kommissionen. Det har ikke været behandlet i Kommissionen, og Spørgsmaalet om Forhøjelse af Brændevinsafgiften har, som det vil ses af Betænkningen, ikke været Genstand for nogen egentlig Forhandling i Kommissionen, men Flertallet er ganske vist gaaet ud fra, at der vilde blive foreslaet en saadan Forhøjelse af Brændevinsafgiften som den af den højtærede Regering nu foreslaaede, og det er paa dette Grundlag, at Flertallet har foreslaet de Toldsatser for Spirituosa, som findes i dets Indstilling. Men jeg for mit Vedkommende havde da rigtignok ogsaa troet, at naar det Forslag, som tidligere har foreligget Tinget om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften, blev fremsat paa ny, det da ogsaa væsentlig vilde have den samme Karakter og gaa i samme Retning. Jeg havde forudsat, at man vilde benytte en Forhøjelse af Brændevinsafgiften paa den Maade, som blev foreslaet for 3 Aar siden af den da-